

ZOEKTOCHT NAAR GELUK EN ZINGEVING

Deze avonturiers gooiden het roer volledig om

Met een nieuw jaar op komst denken veel mensen erover het roer om te gooien en iets heel anders te gaan doen. Twee Arnhemmers deden dat eerder al en vertellen over hun ervaringen.

Felicita Vos
Arnhem

Van de financiële sector naar de uitvaartbranche

Jarenlang werkte domineesdochter Saskia Plantinga (49) in de financiële sector binnen het bedrijfsleven. Het overlijden van haar vader gooide haar leven overhoop. Ze besloot het roer om te gooien en werd de derde vrouwelijke uitvaartondernemer in Arnhem.

„Ik was altijd een rationeel mens tot mijn vader overleed. Alles begon op zijn grondvesten te schudden. Ik werd als mens emotioneler waardoor mijn werk ging voelen als een harnas dat mij niet paste. Het was voor mij geen optie meer om dat werk nog veertig jaar te doen.”

Maar wat dan wel?

„Een artikel in De Gelderlander bracht me op dit spoor. Het ging over een vrouw die de hele papierwinkel verzorgde voor nabestaanden. Er ging direct een lichtje branden. Nee, ik wilde geen administratie verzorgen, maar er wel zijn voor nabestaanden en het afscheid van een dierbare zo eervol mogelijk laten verlopen. Ik wist ook meteen dat ik niet in loondienst wilde werken. Omdat ik graag zelf bepaal hoeveel tijd ik met een familie doorbreng.”

Wat zijn uw drijfveren om dit werk te doen?

„Het belangrijkste is dat mensen goed kunnen terugkijken op een uitvaart. Dat ik hen volledig heb geïnformeerd over alle onderdelen.

Ik vind de persoonlijke noot ook van belang. Na afloop ontvangen mensen van mij een toepasselijk geschenk, een memento. Daarmee hoop ik voor hen de cirkel rond te maken.”

Veel mensen vinden de dood griezelig.

„De dood is voor velen een taboe. Dat komt doordat de dood buiten de samenleving is geplaatst. Het hoort niet bij het perfecte plaatje waarin alles maakbaar is. Ik denk dat mensen de dood ook griezelig vinden omdat er veel onbekendheid rondom uitvaarten is en dat leidt tot angst. Die angst leidt tot wegmoffelen en uitstel. Terwijl het juist zo belangrijk is dat je zelf weet of je begraven of gecremeerd wilt worden.”

U schrijft ook een blog. Waarom?

„Ik wil mensen graag informeren over alle onderwerpen die rondom een overlijden spelen en die voor velen onbekend zijn. Neem watercrematie: een nieuw, milieuvriendelijk fenomeen. Het wordt gedaan door het lichaam in chemicaliën te laten oplossen. De politiek moet er nog over beslissen. Ik wil iets van de onbekendheid en de angst bij mensen wegnemen. De dood toegankelijk maken en mensen er bewust van maken dat het onlosmakelijk met het leven verbonden is.”



▲ Saskia Plantinga. „De dood toegankelijk maken.”
FOTO: MILAN SCHREIJER/REUTERS



▲ Jacco van der Velden. „Misschien is het zingeving.” FOTO: ERIK VAN T HULLENAAR

Van IT'er tot boeddhistisch verzorger

Jacco van der Velden (57) werkte jarenlang als IT'er. In dat werk was hij niet gelukkig. Nu is hij alweer jaren boeddhistisch verzorger. Een wandelvakantie in het Noord-Spaanse Picos de Europa gaf daartoe de aanzet.

„Ik ging naar een IT-conferentie en ontdekte dat ik mijn leven niet meer op die manier wilde slijten. Kort na die ontdekking ging ik naar een lezing in de katholieke Willibrorduskerk aan de Oude Velperweg, waar ik een Tibetaans boeddhistische lama ontmoette. Kort daarna vielen de puzzelstukjes op hun plek.”

Wat bent u gaan doen?

„Ik werk nu als boeddhistisch geestelijk verzorger voor de Dienst Justitiële Inrichtingen. Ik hoop dat mensen bewuster worden van de invloed die ze op anderen hebben. Als ik iemand door onze gesprekken een positieve richting kan opsturen, waardoor hij

niet terugvalt in oud gedrag, dan ben ik gelukkig. Maar ik zou ook wel eens buiten de muren van een gevangenis willen werken. Ik denk aan een boeddhistisch centrum in Arnhem. Dat is er namelijk nog niet.”

Hoe zag uw zoektocht eruit?

„Ook na die lezing was me nog niet meteen duidelijk welke koers ik wilde gaan varen. Ik heb een gereformeerde opvoeding gehad, maar had daar zo mijn bedenkingen bij. Volgens het christendom zijn wij mensen de enigen die een wedergeboorte hebben. Zijn dieren dan alleen maar decor? Dat was één van de dingen uit het christendom die niet bij mij paste, maar ik had wel behoefte aan een vorm van religie.”

Waar kwam die behoefte vandaan?

„Daar kan ik geen pasklaar antwoord op geven. Misschien is het zingeving. Ik

las Ethica van Spinoza. Dat was al een openbaring, omdat zijn conclusie is dat er niets is dat onafhankelijk van andere dingen bestaat. Behalve alles samen en dat noemt Spinoza God. Het zette me aan het denken. Voor mij is het boeddhisme een logisch systeem waar geen oordeel in zit.”

Waarom bent u boeddhistisch geestelijk verzorger geworden?

„Ik las erover. Ik ben in de tbs-kliniek De Rooyse Wisel aan de slag gegaan waar ik later supervisie van een dominee kreeg. Er werd van mij verwacht dat ik een universitaire studie zou gaan volgen. Dus naast mijn werk heb ik religiestudies aan de Radboud Universiteit gestudeerd en in zeven jaar mijn master gehaald. Het waren pittige jaren, maar ik ben blij dat ik de stap gezet heb. Ik ben nu een van de zeven boeddhistisch geestelijk verzorgers die Nederland rijk is.”

“
Het belangrijkste is dat mensen goed kunnen terugkijken op een uitvaart

– Saskia Plantinga